II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2021/654,

18. detsember 2020,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/1972, kehtestades mobiilikõne lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära ja kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1972, millega kehtestatakse Euroopa elektroonilise side seadustik, ([1]) eriti selle artikli 75 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 75 lõikele 1 kehtestab komisjon delegeeritud õigusaktiga kõne lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära mobiilsideteenuste jaoks ja kõne lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära püsivõrgu teenuste jaoks, et vähendada ühtlaselt kogu liidus kõne lõpetamise hulgiteenusega seotud konkurentsiprobleemide lahendamisega kaasnevat regulatiivset koormust. Põhimõtted, kriteeriumid ja parameetrid, mida komisjon peaks delegeeritud õigusakti vastuvõtmisel arvestama, on sätestatud kõnealuse direktiivi III lisas.

(2) Käesolev määrus ei piira riikide reguleerivate asutuste volitusi määratleda riigi olukorrale vastavaid asjaomaseid turge, teha kolme kriteeriumi testi ja kehtestada peale hinnakontrolli muid parandusmeetmeid kooskõlas elektroonilise side seadustiku artikli 64 lõikega 3 ning artiklitega 67 ja 68. Seega ei mõjuta käesoleva määruse jõustumine hinnaväliseid kohustusi, mille riikide reguleerivad asutused märkimisväärse turujõuga operaatoritele püsi- või mobiilsidevõrgus kõne lõpetamise teenustega seoses kehtestanud on, ning need jäävad kehtima kuni nende läbivaatamiseni kooskõlas liidu ja riiklike eeskirjadega.

(3) Reguleerimispraktika näitab, et number, millel mobiilside- või püsivõrgu kõned lõpetatakse, mängib kõne lõpetamise turul nõudluse asendatavuse ja konkurentsidünaamika aspektis väga olulist rolli ning on seega kõne lõpetamise teenuse monopoli tekkimise põhitegur, mistõttu on reguleerimise vajadus põhjendatud. Seega peaks kõne lõpetamise teenuse määratlemisel kasutatav põhikriteerium olema number, st kas kõne tehakse mobiilinumbrile (mobiilikõne lõpetamise teenuse puhul) või muud liiki numbritele, nagu geograafilised numbrid ja teatavad mittegeograafilised numbrid (kõne püsivõrgus lõpetamise teenuse puhul).

(4) Kõne lõpetamise teenuste määratlusse tuleks hõlmata igasuguse tehnoloogia – näiteks 2G-, 3G-, 4G- või 5G-võrgu ja/või WiFi-võrgu või mis tahes püsivõrgu – abil osutatavad teenused, mida kõne lõpetamise teenuse osutaja häälkõne lõpetamiseks kasutab, olenemata sellest, kust kõne algatatakse.

([1]) ELT L 321, 17.12.2018, lk 36.

(5) Kõne lõpetamise teenuse puhul (olgu tegemist mobiilside- või püsivõrguga) on kõne lõpetaja operaatori võrk ühendatud vähemalt ühe sellise võrguga, mis ei ole tema enda võrk. Kõne lõpetamise teenuse osutajaid tuleks seega käsitada teenuseosutajatena, kellel on kõne sihtnumbri suhtes tehniline kontroll ja seaduslik õigus, mis võimaldab kõnealust numbrit kasutada ja kõne vastuvõtjale suunata.

(6) Lõpetamisteenuse määratlusest peaksid välja jääma seotud vahendid/rajatised, mida teatavad operaatorid võivad või teatavates liikmesriikides võidakse kõne lõpetamise teenuste osutamiseks nõuda. Samas ühenduspordid, mis on praegu paljudes liikmesriikides reguleeritud, on iga operaatori jaoks kõne lõpetamise teenuse osutamisel olulised elemendid, kuna liiklusmahu suurenemisel on vaja suurendada ühendusvõimsust, ning seetõttu tuleks need hõlmata kõne lõpetamise teenuse määratlusse. Kõne lõpetamise teenuse osutaja ei tohiks küsida tema võrgus kasutaja jaoks kõne lõpetamise teenuse osutamise eest muid tasusid kui käesolevas määruses sätestatud asjakohased tasud.

(7) Kõne lõpetamise teenused selliste kõnede puhul, mis tehakse teatavatele mittegeograafilistele numbritele, näiteks tasuliste teenuste, tasuta teenuste ja ühiskuluteenustega (tuntud ka kui „lisandväärtusteenused“) seotud kõnede puhul, ei toimi nagu nn traditsioonilised kõne lõpetamise teenused, mille korral kõne lõpetavatel operaatoritel on monopol. Selliste teenuste osutajatel on teatav tingimisjõud ja võimalus kõne lõpetamise tasumääras tulu jaotamise lepingu raames läbi rääkida. Seega on kõne lõpetamise teenuse osutajatel kõnealustele mittegeograafilistele numbritele tehtavate kõnede lõpetamise tasude kehtestamisel teatavad piirangud, mida ei ole geograafilistele numbritele või mobiilinumbritele tehtavate kõnede lõpetamise puhul. Seetõttu tuleks sellistele numbritele tehtud kõnede lõpetamine jätta käesoleva määruse kohaldamisalast välja. Masinatevahelise (M2M) side jaoks mõeldud numbrivahemikke ei kasutata enamikul juhtudel isikutevahelise suhtluse võimaldamiseks, vaid andmeliikluse (mitte kõneliikluse) tarvis. Seetõttu ei peaks neid hõlmama käesoleva määruse kohaldamisalasse, mille piiresse jääb vaid (hääl)kõneside.

(8) Kõne lõpetamise teenused selliste kõnede puhul, mis tehakse muud liiki mittegeograafilistele numbritele, nagu püsivõrgu rändlusteenuste ja hädaabiteenuste kasutamise numbrid, vastavad kõne lõpetamise monopoli tunnustele ja neid osutatakse püsivõrgu taristu kaudu. Seepärast peaksid need kuuluma käesoleva määruse kohaldamisalasse ja neid tuleks käsitada kõne püsivõrgus lõpetamise teenustena.

(9) Mõnda operaatorite osutatavat häälkõneteenust ei saa liigitada puhtaks mobiilsideteenuseks ega puhtaks püsivõrguteenuseks ning neid käsitatakse hübriidteenustena. Sellise hübriidteenuse näide on nn kodupiirkonna (*home zone*) teenused, mille puhul kõned tehakse tavaliselt mobiilsidevõrgu kaudu püsivõrgu numbrile. Kõne lõpetamise teenuse määratluse kohaselt, mille puhul on määrav kriteerium kõne vastuvõtja number, tuleks selliseid hübriidteenuseid käsitada olenevalt kõne vastuvõtja numbrist mobiilikõne või püsivõrgu kõne lõpetamise teenusena.

(10) Kõne lõpetamise reguleeritud tasumäärasid tuleks kohaldada kõnede suhtes, mis algatatakse ja lõpetatakse numbritel, mida hõlmavad riiklikud numeratsiooniplaanid, mis vastavad liidu territooriumile jäävate geograafiliste piirkondade E.164 standardi riigikoodidele (liidu numbrid). Kolmandate riikide numbrid on kõik numbrid, mis ei ole liidu numbrid. Kui hõlmata kohaldamisalasse liidu numbril lõpetatud kolmandatest riikidest algatatud kõned, mille korral kolmanda riigi operaator võtab suuremat lõpetamistasu, kui näevad ette kõne lõpetamise tasu üleliidulised ühtsed maksimummäärad, või mille korral kõne lõpetamise tasu ei reguleerita kulutõhususpõhimõtete alusel, mis on samaväärsed elektroonilise side seadustiku artiklis 75 ja selle III lisas sätestatud põhimõtetega, võib see takistada käesoleva määruse eesmärkide, eelkõige siseturu integratsiooni tagamise eesmärkide saavutamist.

(11) Kolmandate riikide numbritelt algatatud ja liidu numbritel lõpetatud kõnede väikeste lõpetamistasude ning kolmandate riikide numbritele tehtud kõnede lõpetamise suurte ja mittekulutõhusate tasude kombineerimise tulemusena liidu numbritelt algatatavate ja kolmandate riikide numbritel lõpetatavate kõnede lõpetamise tasumäärad tõenäoliselt tõuseksid ning see avaldaks negatiivset mõju liidu jaemüügitariifidele ja liidu operaatorite kulustruktuurile. Liidu operaatorite erinev avatus kõnedele, mille lõpetavad sellised kolmandate riikide operaatorid, kelle kõne lõpetamise tasud on suured ja mittekulutõhusad, tooks endaga kaasa liidu operaatorite kulustruktuuri tasakaalustamatuse tegurite tõttu, mille üle operaatoritel endil kontroll puudub. See takistaks tõenäoliselt selliste üleeuroopaliste jaemüügipakkumiste tegemist, mis hõlmaksid kõnesid teatavatele kolmandate riikide numbritele, kuna kõne lõpetamise tasud nendes riikides on suuremad. See võib avaldada negatiivset mõju tarbijatele ja iseäranis

liidu ettevõtjatele. Lisaks moonutaks see konkurentsi, kuna kolmandate riikide numbritel lõppevate kõnede suure lõpetamistasu asümmeetrilise mõju tulemuseks oleksid erinevad konkurentsitingimused liidu eri operaatorite jaoks, mis lõppkokkuvõttes moonutaks ka investeerimise võimet ja stiimuleid kogu liidus (see puudutab nii operaatoritesse kui ka operaatorite tehtavad investeeringud). Kõik need mõjud oleksid selgelt vastuolus käesoleva määruse eesmärkidega, milleks on edendada ühtse turu integratsiooni, kõrvaldades kuludest palju suurematest kõne lõpetamise tasudest tulenevad operaatoritevahelised konkurentsimoonutused.

(12) Selleks et kohaldada kõne lõpetamise tasu liiduüleseid ühtseid maksimummäärasid avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival moel ning piirata kolmandate riikide numbritelt tehtavate kõnede väljajätmist vaid ulatuses, mis on rangelt vajalik sisuturu eesmärkide saavutamiseks ja proportsionaalsuse tagamiseks, tuleks käesoleva määrusega kehtestatud määrasid kohaldada kolmandate riikide numbritelt algatatavate ja liidu numbritel lõpetatavate kõnede puhul siis, kui kõne lõpetamise tasumäärad, mida kolmandate riikide kõne lõpetamise teenuste osutajad kohaldavad liidu numbritelt algatatud kõnede suhtes, on käesolevas määruses sätestatud kõne lõpetamise tasude maksimummääraga samal või sellest madalamal tasemel. Kõne püsivõrgus lõpetamise tasumäärade üleminekuperioodil 2021. aastal ja mobiilikõne lõpetamise tasumäärade liuggraafikuperioodil (2021–2023) on selle mehhanismi käivitavad mobiilikõne lõpetamise tasu asjaomased maksimummäärad need, mis on sätestatud käesoleva määruse artikli 4 lõigetes 2–5. Selle mehhanismi käivitavad kõne püsivõrgus lõpetamise tasu asjaomased maksimummäärad 2021. aastal on need, mis on sätestatud käesoleva delegeeritud määruse artikli 5 lõikes 2. Kõne lõpetamise teenuse osutajad liidus peaksid selliseid tasumäärasid kohaldama kolmandates riikides kõne lõpetamise teenuse osutajate kohaldatavate või kavandatavate tasumäärade alusel.

(13) Võttes arvesse, et liidu kõne lõpetamise teenuse osutajatel ei pruugi alati olla teavet kolmanda riigi operaatorite kohaldatud kõne lõpetamise tasumäära kohta, peaksid viimased tavajuhul esitama kontrollitava teabe, mis tõendab kõne lõpetamise pakutavat tasumäära. Kui transiiditeenuse osutajad (või muud vahendajad) müüvad kõne lõpetamise teenused edasi liidu operaatoritele, on nende transiiditeenuse osutajate kohaldatav või pakutav kõne lõpetamise tasumäär asjakohane, et määrata kindlaks, kas see on käesolevas määruses sätestatud kõne lõpetamise tasu maksimummääradega võrdne või neist madalam.

(14) Kui kolmandate riikide operaatorid võtavad liidu numbritelt algatatud ja kolmanda riigi numbritel lõpetatud kõnede eest lõpetamistasusid, mille määrad on kõrgemad kui kõne lõpetamise üleliidulised tasumäärad, tuleks käesolevas määruses sätestatud tasumäärasid kohaldada ka kõnede suhtes, mis algatatakse kolmanda riigi numbritelt ja lõpetatakse liidu numbritel, kui komisjon teeb selliste kolmandate riikide poolt komisjonile esitatud teabe põhjal kindlaks, et kõne lõpetamise tasu reguleerimine nendes riikides põhineb direktiivi (EL) 2018/1972 artiklis 75 ja selle III lisas sätestatud põhimõtetega samaväärsetel põhimõtetel. Sellistele nõuetele vastavate kolmandate riikide loetelu tuleks lisada käesolevasse määrusesse ja seda tuleks nõuetekohaselt ajakohastada.

(15) Kuna kõne päritolumaa määrab, kas kõne lõpetamise tasu üleliidulisi määrasid kohaldatakse või mitte, on oluline, et liidu operaatorid suudaksid kindlaks teha helistaja asukohariigi. Selleks võivad operaatorid tugineda helistaja numbri kuvamise (CLI) funktsiooni puhul numbrinäidus sisalduvale riigikoodile. Selleks et tagada käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine, peaksid liidu operaatorid saama kehtiva helistaja numbri näidu (CLI), mis on määratud igale sissetulevale kõnele. Sellest tulenevalt ei oleks liidu operaatorid kohustatud kohaldama üleliidulisi kõne lõpetamise tasumäärasid selliste kõnede lõpetamisel, mille puhul CLI puudub, pole kehtiv või on petturlik.

(16) Selleks et hinnata kõne lõpetamise tõhusat kulu liidu hüpoteetilises mobiilside- või püsivõrgus kooskõlas direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 75 lõikes 1 ja III lisas sätestatud põhimõtetega, töötati välja kaks kulumudelit (vastavalt mobiilikõne ja püsivõrgu kõne lõpetamise kohta), võttes arvesse iga liikmesriigi kulusid.

(17) Konsultatsioonide käigus liikmesriikide kulude kohta saadud tagasiside põhjal koostati kulumudelid nii mobiilside- kui ka püsivõrkude jaoks. Vastavalt direktiivi (EL) 2018/1972 III lisale saadi kulumudelitega määrad, mis põhinevad tõhusa operaatori kantavate kulude katmisel. Seega põhinevad tasud üksnes kõne lõpetamise hulgiteenuse osutamisega kaasnevatel lisakuludel ehk üksnes liiklusega seotud kuludel, mida oleks võimalik vältida, kui kõne lõpetamise hulgiteenust ei osutataks.

(18) Mobiilikõne ja püsivõrgu kõne lõpetamise tasu üleliidulised ühtsed maksimummäärad kehtestati tellitud kulumudelite kohaselt suurima kuluga riigi tõhusate kulude alusel (tagades seega kulude katmise kogu liidu ulatuses), lisades seejärel väikese ohutusvaru kulumudelite võimalike ebatäpsuste kompenseerimiseks.

(19) Käesoleva määrusega kehtestatud kõne lõpetamise tasu üleliidulisi ühtseid maksimummäärasid tuleks hakata kohaldama kaks kuud pärast käesoleva määruse jõustumist, tagamaks, et operaatoritel jääks piisavalt aega oma teabe-, arveldus- ja raamatupidamissüsteemide kohandamiseks ning ühenduslepingutes vajalike muudatuste tegemiseks.

(20) Kui kõne lõpetamise praegused keskmised tasumäärad liidus on märkimisväärselt kõrgemad kui tulevikus kehtestatavad tasumäärad, st käesolevas määruses sätestatud kõne lõpetamise tasu üleliidulised ühtsed maksimummäärad, tuleks kohaldada liuggraafikut, mis on üldkasutatav reguleerimistava. Sellistel juhtudel peaks liuggraafik olema tõhus vahend madalamate määrade sujuvamaks kohaldamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

(21) Mobiilikõne lõpetamise praegust keskmist liikmesriikide tasumäära arvestades tuleks välja töötada liuggraafik, mis võimaldaks jõuda mobiilikõne lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäärani. Selleks et leida tasakaal kiire kohaldamise vajaduse ja operaatorite tegevuse häirimise vältimise vajaduse vahel, peaks liuggraafikut alustama tasemel, mis on lähedane praegusele mobiilikõne lõpetamise keskmisele tasumäärale, ja langetama määra igal aastal kolme aasta jooksul kuni aastani 2024, mil jõutakse mobiilikõne lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäärani.

(22) Seega kehtestatakse käesoleva määrusega kolmeaastane liuggraafik, mille abil saavutatakse mobiilikõne lõpetamise tasu üleliiduline ühtne kulutõhus määr 2024. aastal. Üleminekuperiood ei peaks olema vajalik nende liikmesriikide teenuseosutajate puhul, kes kohaldavad mobiilikõne lõpetamise tasu üleliidulisest 2021. aasta ühtsest maksimummäärast kõrgemaid tasumäärasid, kuna liuggraafik täidab eesmärki leevendada mobiilikõne lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära kohaldamise mõju.

(23) Mõnes liikmesriigis on praegused mobiilikõne lõpetamise tasu reguleeritud maksimummäärad liuggraafiku kohaldamise tulemusena madalamad kui 2021., 2022. ja 2023. aastaks kehtestatud mobiilikõne lõpetamise tasumäärad ning seega lähedal mobiilikõne lõpetamise tasu üleliidulisele ühtsele maksimummäärale. Selleks et vältida nendes liikmesriikides jaehindade võimalikku tõusu mobiilikõne lõpetamise reguleeritud tasude ajutise tõusu tulemusena, peaks olema võimalik jätkata kõnealustes liikmesriikides mobiilikõne lõpetamise tasude kehtivate reguleeritud määrade kohaldamist kuni aastani, mil käesoleva määrusega kõnealuseks aastaks kehtestatud mobiilikõne lõpetamise tasu maksimummäär on võrdne nendes liikmesriikides kehtivate kõne lõpetamise tasumääradega või neist madalam.

(24) Kuna kõne püsivõrgus lõpetamise tasude kehtiva keskmise määra ja käesolevas määruses sätestatud kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära erinevus on väiksem kui mobiilikõne lõpetamise tasu vastavate määrade erinevus, ei tohiks kõne püsivõrgus lõpetamise turul liuggraafik vajalik olla. Samas peaks olema asjakohane teatavatele liikmesriikidele üleminekuperioodi võimaldamine, et tagada sujuv üleminek kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulisele ühtsele maksimummäärale ja vältida selle kohaldamisel tarbetuid viivitusi.

(25) Võttes arvesse kõne püsivõrgus lõpetamise tasumäära praegust taset teatavates liikmesriikides ja käesolevas määruses sätestatud kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulist ühtset maksimummäära, on põhjendatud mõnele liikmesriigile üleminekuperioodi võimaldamine. Üleminekuperiood peaks algama käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeval ja lõppema 31. detsembril 2021. Üleminekuperioodil võidakse asjaomastes liikmesriikides kohaldada erimäärasid, mis kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulisest ühtsest maksimummäärast erinevad.

(26) Sellistes riikides, kus kõne püsivõrgus lõpetamise tasu praegused määrad on märkimisväärselt kõrgemad kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulisest ühtsest maksimummäärast, on põhjendatud üleminekuperiood, mis võimaldab kõnealuste määrade järkjärgulist kohandamist. Kõigis liikmesriikides peale kahe, kus kõne püsivõrgus lõpetamise tasu praegused määrad on üle 0,0875 eurosendi (kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär pluss 25 %), peaks kõne püsivõrgus lõpetamise tasu maksimummäär olema 2021. aastaks võrdne

määraga, mis on 20 % väiksem nende praegusest määrast. Poolas ja Soomes, kus seni ei ole järgitud komisjoni soovituses 2009/396/EÜ ([2]) sätestatud põhimõtteid ja kus kõne püsivõrgus lõpetamise tasu praegused määrad on väga kõrged, ei oleks 20 %-line vähendamine piisav meede kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliidulise ühtse maksimummäära saavutamiseks. Seega peaks nende tasumäär üleminekuperioodil vastama sellise liikmesriigi tasumäärale, kelle määr on üleminekuperioodi ajal kõrgeim (arvestamata kõnealuse kahe liikmesriigi määra). Ülejäänud liikmesriikide puhul, kus kõne püsivõrgus lõpetamise tasu kehtivad määrad on madalamad kui kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär või kus nende 20 %-lise vähendamisega saavutataks kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär või sellest madalam määr, ei tuleks üleminekuperioodi kehtestada.

(27) Vastavalt direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 75 lõikele 1 konsulteeriti elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud ametiga, kes esitas oma arvamuse 15. oktoobril 2020.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesoleva delegeeritud määrusega kehtestatakse mobiilikõne lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär ja kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär, mida kõne lõpetamise hulgiteenuse osutajad võivad võtta mobiilikõne ja püsivõrgu kõne lõpetamise teenuse osutamise eest.

2. Käesolev määrus ei piira direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 64 lõike 3 ning artiklite 67 ja 68 kohaseid riikide reguleerivate asutuste volitusi.

3. Artikleid 4 ja 5 kohaldatakse liidu numbritel algatatavate ja lõpetatavate kõnede suhtes.

4. Artikleid 4 ja 5 kohaldatakse ka selliste kõnede suhtes, mis algatatakse kolmandate riikide numbritelt ja mis lõpetatakse liidu numbritel, kui täidetud on üks kahest järgmisest tingimusest:

a) kui kolmandas riigis kõne lõpetamise teenuse osutaja kohaldab liidu numbritelt algatatud kõnede suhtes mobiilikõne või püsivõrgu kõne lõpetamise tasumäära, mis on artiklites 4 või 5 sätestatud mobiilikõne või püsivõrgu kõne lõpetamise tasu (vastava aasta ja liikmesriigi) maksimummääradega võrdsed või nendest madalamad, lähtudes tasumääradest, mida kolmandas riigis kõne lõpetamise teenuse osutaja kohaldab või pakub liidu kõne lõpetamise teenuse osutajatele, või

b) kui:

   i) komisjon teeb kolmanda riigi esitatud teabe põhjal kindlaks, et liidu numbritelt algatatavate ja kõnealuse kolmanda riigi numbritel lõpetatavate kõnede puhul kohaldatavad kõne lõpetamise tasumäärad on reguleeritud vastavalt põhimõtetele, mis on samaväärsed direktiivi (EL) 2018/1972 artiklis 75 ja selle III lisas sätestatud põhimõtetega, ning

   ii) kõnealune kolmas riik on loetletud käesoleva määruse lisas.

5. Artiklite 4 ja 5 tasumäärasid käsitatakse minutitasuna (ilma käibemaksuta) ja neid tasusid võetakse sekundipõhiselt.

Artikkel 2

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „mobiilikõne lõpetamise teenus“ – hulgiteenus, mis on vajalik kõne lõpetamiseks, kui kõne tehakse mobiilinumbritele, mis on avalikult määratud numeratsiooniressursid, nimelt riigi numeratsiooniplaani numbrid, mida pakuvad operaatorid, kellel on võimalus kontrollida sellistele numbritele tehtud kõne lõpetamist ja kehtestada sellistele numbritele tehtud kõne lõpetamise tasumäärad, tingimusel, et loodud on ühendus vähemalt ühe võrguga (olenemata kasutatavast tehnoloogiast) ja võttes arvesse ühenduspordid;

([2]) Komisjoni 7. mai 2009. aasta soovitus 2009/396/EÜ Euroopa Liidus püsiliini- ja mobiilikõne lõpetamise tasu reguleerimise kohta (ELT L 124, 20.5.2009, lk 67).

b) „kõne püsivõrgus lõpetamise teenus“ – hulgiteenus, mis on vajalik kõne lõpetamiseks, kui kõne tehakse geograafilistele numbritele ja sellistele mittegeograafilistele numbritele, mida kasutatakse püsiside rändlusteenuste ja hädaabiteenuste puhul, ehk numbritele, mis on avalikult määratud numeratsiooniressursid, nimelt riigi numeratsiooniplaani numbrid, mida pakuvad operaatorid, kellel on võimalus kontrollida sellistele numbritele tehtud kõne lõpetamist ja kehtestada sellistele numbritele tehtud kõne lõpetamise tasumäärad, tingimusel, et loodud on ühendus vähemalt ühe võrguga (olenemata kasutatavast tehnoloogiast) ja võttes arvesse ühenduspordid;

c) „liidu number“ – number riiklikes numeratsiooniplaanides, mis vastavad liidu territooriumile jäävate geograafiliste piirkondade E.164 standardi riigikoodidele.

Artikkel 3

1. Mobiilikõne või püsivõrgu kõne lõpetamise teenuse osutaja ei küsi oma võrgus lõppkasutaja jaoks kõne lõpetamise teenuse osutamise eest tasu kõrgemas määras, kui on sätestatud artiklites 4 ja 5.

2. Kui kõne lõpetamise tasud on praegu kehtestatud muus vääringus kui euro, konverteeritakse artikli 4 lõigetes 1, 2, 4 ja 5 ning artikli 5 lõikes 1 sätestatud mobiilikõne ja püsivõrgu kõne lõpetamise tasu maksimummäärad riigi vääringusse, kohaldades Euroopa Keskpanga poolt *Euroopa Liidu Teatajas* 1. jaanuaril, 1. veebruaril ja 1. märtsil 2021 avaldatud viitekursside keskmist.

3. Muus vääringus kui euros nomineeritud mobiilikõne ja püsivõrgu kõne lõpetamise tasu maksimummäärad vaadatakse igal aastal läbi ja neid ajakohastatakse iga aasta 1. jaanuariks, kasutades värskeimat – Euroopa Keskpanga poolt *Euroopa Liidu Teatajas* 1. septembril, 1. oktoobril ja 1. novembril avaldatud – viitekursside keskmist.

Artikkel 4

1. Mobiilikõne lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär on 0,2 eurosenti minutis.

2. Erandina lõikest 1 võivad mobiilikõne lõpetamise teenuse osutajad kohaldada järgmisi mobiilikõne lõpetamise tasu maksimummäärasid:

a) alates 1. juulist 2021 kuni 31. detsembrini 2021 liikmesriikides, mida ei ole nimetatud lõikes 3: 0,7 eurosenti minutis;

b) alates 1. jaanuarist 2022 kuni 31. detsembrini 2022 liikmesriikides, mida ei ole nimetatud lõikes 4: 0,55 eurosenti minutis;

c) alates 1. jaanuarist 2023 kuni 31. detsembrini 2023 liikmesriikides, mida ei ole nimetatud lõikes 5: 0,4 eurosenti minutis.

3. Erandina lõikest 1 võivad mobiilikõne lõpetamise teenuse osutajad järgmistes liikmesriikides kohaldada 1. juulist 2021 kuni 31. detsembrini 2021 järgmisi mobiilikõne lõpetamise tasu maksimummäärasid:

a) Horvaatias 0,045 Horvaatia kuna minutis;

b) Küprosel 0,20 eurosenti minutis;

c) Taanis 0,0385 Taani krooni minutis;

d) Kreekas 0,622 eurosenti minutis;

e) Ungaris 1,71 forintit minutis;

f) Iirimaal 0,43 eurosenti minutis;

g) Itaalias 0,67 eurosenti minutis;

h) Maltal 0,4045 eurosenti minutis;

i) Madalmaades 0,581 eurosenti minutis;

j) Portugalis 0,36 eurosenti minutis;

k) Hispaanias 0,64 eurosenti minutis;

l) Rootsis 0,0216 Rootsi krooni minutis.

4. Erandina lõikest 1 võivad mobiilikõne lõpetamise teenuse osutajad järgmistes liikmesriikides kohaldada 1. jaanuarist 2022 kuni 31. detsembrini 2022 järgmisi mobiilikõne lõpetamise tasu maksimummäärasid:

a) Küprosel 0,20 eurosenti minutis;

b) Taanis 0,52 eurosenti minutis;

c) Ungaris 0,47 eurosenti minutis;

d) Iirimaal 0,43 eurosenti minutis;

e) Maltal 0,40 eurosenti minutis;

f) Portugalis 0,36 eurosenti minutis;

g) Rootsis 0,21 eurosenti minutis.

5. Erandina lõikest 1 võivad mobiilikõne lõpetamise teenuse osutajad järgmistes liikmesriikides kohaldada 1. jaanuarist 2023 kuni 31. detsembrini 2023 järgmisi mobiilikõne lõpetamise tasu maksimummäärasid:

a) Küprosel 0,20 eurosenti minutis;

b) Portugalis 0,36 eurosenti minutis;

c) Rootsis 0,21 eurosenti minutis.

Artikkel 5

1. Kõne püsivõrgus lõpetamise tasu üleliiduline ühtne maksimummäär on 0,07 eurosenti minutis.

2. Erandina lõikest 1 võivad kõne püsivõrgus lõpetamise teenuse osutajad järgmistes liikmesriikides kohaldada 1. juulist 2021 kuni 31. detsembrini 2021 järgmisi kõne püsivõrgus lõpetamise tasu maksimummäärasid:

a) Austrias 0,089 eurosenti minutis;

b) Belgias 0,093 eurosenti minutis;

c) Horvaatias 0,0057 Horvaatia kuna minutis;

d) Tšehhis 0,0264 Tšehhi krooni minutis;

e) Soomes 0,111 eurosenti minutis;

f) Lätis 0,076 eurosenti minutis;

g) Leedus 0,072 eurosenti minutis;

h) Luksemburgis 0,110 eurosenti minutis;

i) Madalmaades 0,111 eurosenti minutis;

j) Poolas 0,005 Poola zlotti minutis;

k) Rumeenias 0,078 eurosenti minutis;

l) Slovakkias 0,078 eurosenti minutis.

Artikkel 6

1. Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneval päeval.

2. Seda kohaldatakse 1. juulist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. detsember 2020

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

LISA

Loetelu kolmandatest riikidest vastavalt käesoleva määruse artikli 1 lõike 4 punktile b:

1.